ஸ்ரீராமஜெயம்.

கோயிற்கலம்பகம்

என்னும்

திருவரங்கக்கலம்பகம்

மூலபாடம்,

அழகியமணவாளதாசர்

என்கிற

திவ்யகவி - பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

சென்னை:

ஊ - புஷ்பரதசெட்டியாரால்

கலாரத்நாகரம் என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1889.

ஸ்ரீ

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

தனியன்கள் - நேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார்முன்பின்னவர்க்கு மாமறைதந்தார்தமிழால்
வாழ்வார்மணவாளர் மாண்பவருட் - டாழ்வாரு
மெம்போலியர்க்கு மிரங்கியரங்கக்கலம்ப
கம்போதநல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருணோக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்குந் துறையி னோக்கோ, டென்னோக்குங் காணவிலக் கியமாவ தன்றியிதி லீடு பட்டோர், நன்னோக்கும் புத்தியும்பத் தியும்பெறுவர் முத்தியுண்டா நானென் சொல்கேன், பன்னோக்க மணவாளர் பகரரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர் பாரீர்.

காப்பு - கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

வேதந் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல் செய்த விமலன்பொய்கை, பூதன் மயிலையர் கோன்புகழ்ச் சேரன்புத் தூரன்றொண்டர், பாதந் தருந்துகண் மாமழி சைக்குமன் பாணன்மங்கை, நாதன் மதுர கவி கோதை பாதங்க ணண்ணுதுமே. (க)

மறைப்பாற் கடலைத் திருநாவின் மந்தரத் தாற்கடைந்து, துறைப்பாற் படுத்தித் தமிழா யிரத்தின் சுவையமிர்தங், கறைப்பாம் பணைப்பள்ளி யானன்ப ரீட்டங் களித்தருந்த, நிறைப்பான் கழலன்றிச் சன்மவி டாய்க்கு நிழலில்லையே. (உ)

பிடிக்கும்பரசமயக்குலவேழம்பிளிறவெகுண்
டிடிக்குங்குரற்சிங்கவேறனையானெழுபாருமுய்யப்
படிக்கும்புகழெம்மிராமாநுசமுனிபல்குணமும்
வடிக்குங்கருத்தினர்க்கேதிருமாமணிமண்டபமே. ()

வாணிட்டகீர்த்திவளர்கூரத்தாழ்வான்மகிழவந்த
தேனிட்டதார்நம்பெருமாள்குமாரர்சிவனையயன்
முனிட்டசாபந்துடைத்தாளரங்கர்சங்காழிபுய [கே.
நானிட்டனென்றருள்பட்டர்பொற்றாள்கதி நந்தமக்

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை - எட்டடித்தரவுகள். (உ)

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கு
நீர்பூத்த திருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிறைப்பறவை புறங்காப்பச் சேனையர்கோன் பணிகேட்ப
நறைப்படலைத் துழாய்மார்பி னுயிறுபோன் மணிவிளங்க
வரியதா னவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரியமால் வரைமுளரிக் காடீன்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான் மறைபரவப் பாற்கடலுட் பருமணிச்சுட்
டாயிரவாய்ப் பாம்பணைமே லறிதுயிலி னினிதமர்ந்தோய்.

மன்னகந் துயர்நீங்க வானகந் தொழுதேத்தக்
கன்னகன்சோ ணாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புளினத்துப்
பம்புகதிர் விசும்பிரவி பசும்புரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மதி லேழுடுத்த திருவரங்கப் பெருங்கோயி
லாணிப்பொற் றகடுரிஞ்சு மணிக்கதவ நீள்வாயின்
மாணிக்க வெயில்பரப்பும் வயிரமணி விமானத்துள்
மின்னிலங்கு தொடிவலைய வியன்வலக்கை கீழ்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத் திசைநோக்கித் திருநயனந் துயில்வோய்கேள்.

இவை - ஈரடித்தாழிசைகள். (சு)

தேவராய்த்தேவர்க்குந்தெரியாதவொளியுருவாய்
மூவராய்மூவர்க்குண்முதல்வனாய்நின்றோய்நீ. (க)

போற்றுவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே யாதலினல், வேற்றுவா சகமடியேன் விளம்புமா றறியேனல். (௨)

பணித்தடங்கா திமையவர்க்கும் பங்கயத்தோன் முதலோர்க்கும், பணித்தடங்காப் புகழடியேன் பணித்தடங்கற் பாலதோ. (௩)

யாங்கடவுளென்றிருக்குமெவ்வுலகிற்கடவுளர்க்கு மாங்கடவுணீயென்றாலஃதுனக்குவியப்பாமோ. (௪)

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மமைத்தளித்துத் துடைப்பதுநீ, நினைத்தவினை யாட்டென்றா னின்பெருமைக் களவாமோ. (௫)

கருதரிய வுயிர்க்குயிராய்க் கரந்தெங்கும் பரந்துறையு, மொருதனிநா யகமென்றா லுன்புகழ்க்கு வரம்பாமோ. (௬)

இவை - ஈரடி அராகங்கள். (௪)

உருவென வருவென வுளனென விலனென
வருமறை யிறுதியு மறிவரு நிலைமையை.
இவரிவ ரிறையவ ரெனமன வுறுதியோ
டவரவர் தொழவுறு சமயமு மருளினை.
கடுவெளி கனல்புனல் ககனமோ டகலிட
முடுபதி கதிரவ னுருவமு மருளினை.
கடிமல ரடியிணை கருதினர் பெறுகென
வடிநடு முடிவற வருள்பர கதியினை.

இவை பெயர்த்தும் - ஈரடித்தாழிசைகள். (௪)

ஒருநாலு முகத்தவனே டுலகீன்றா யென்பரதுன்
திருநாபி மலர்ந்ததல்லாற் றிருவுளத்தி லுணராயால்.
மேருகிரி யுடலவுணன் மிடல்கெடுத்தா யென்பரதுன்
கூருகிரே யறிந்ததல்லாற் கோவேநீ யறியாயால்.

பன்றியாய்ப் படியெடுத்த பாழியா யெல்பரது
வென்றியா குனதெயிற்றின் மென்றுகள்போ னிருந்ததால்.
அண்டமெலா முண்டையென்பா ரறியாதா ராங்கவைநீ
யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் சாற்றுவால்.

இவை - நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

நஞ்சமு மமுதமு நரகும் வீடுமாய்
வஞ்சமு ஞானமு மறப்பு மாயினை.

இருவினைப் பகுதியு மின்ப துன்பமுங்
கருணையும் வெகுளியுங் கருத்து மாயினை.

இவை - முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (ச)

அலைகடல் வயிறுக லக்கினை.
யவுணரை மதுகைய டக்கினை.
மலைகட களிறுவ தைத்தனை.
மலைதலை கவிழவெ டுத்தனை.

இவை - இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (அ)

மண்ணை விண்டனை.
வெண்ணெ யுண்டனை.
மருதி டந்தனை.
எருத டர்ந்தனை.
உண்ணி றைந்தனை.
எண்ணி றந்தனை.
ஒருமை யாயினை.
பெருமை மேயினை.

தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

பதினான்கடிநிலைமண்டில ஆசிரியச்சுரிதகம்.

மலர்தலை யுலகத்துப் புலமை சான்ற
பதின்மரும் பணித்த பாடலோ தையொடு
முதுமறை கறங்க முரச மார்ப்ப
வலம்புரி பிளிறும் பொலம்புரி கோயி
லாழியஞ் செல்வ வாதியம் பரம
வாழி வாழி மாயோய் வாழி
நெடியோய் வாழி நின்மாட் டொன்றே
யடியேன் வேண்டுவ தஃதுநீ மறுக்கேல்
பூவரு மயன்முதல் யாவரு மறியா
மூவுல களந்தநின் சேவடி வாழ்த்தித்
தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டரு ட்சேர்க்
கெழுவகைத் தோற்றத் தின்னாப் பிறப்பி [கா
னென்பொழி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
லன்பொழி யாமை யருண்மதி யெனக்கே. (க)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேபிரா னெம்மான்
றனக்கே யடிமை தமியேன் - புனக்கேழ்
மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுங் கால். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலா யிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி, மேலா யிரந்தலை நாகங் கவிப்பவிண் பூத்தகஞ்சம், போலா யிரங்கண் வளரும்பி ரான்பொன் னரங்கனென்றே, மாலா யிரங்கவல் லார்க்கெய்த லாந்திரு வைகுந்த மே. (ங)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வைகலர்த மூவிலைவே லீசற்கும் வாசவற்கும் வாசப் பூமேன், மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு

மேலாய்வீற் றிருப்பர் மாதோ, பைகலந்த பாம்பணை மேற் றிருவரங்கப் பெருநகருட் பள்ளி கொள்ளும், கைகலந்த நேமியான் றிருநாமத் தொருநாமங் கற்றார் தாமே. (ச)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றா ரெனினும் பதினா லுலகுங் கண்டா ரெனினுந் தண்டா மிகுபற், றற்றா ரெனினுந் திருமா லடியா ரல்லா தவர்வீ டில்லா தவரோ, பொற்றா மரையாள் கணவன் றுயிலும் பொற்கோ யிலையே புகழ்வார் பணிவார், மற்றா ரெனினும் பெற்றா ரவரோ வானோர் திருமா மணிமண் டபமே. (ரு)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும்வ ளைந்தமலை யுங்கட லுமூ, தண்டமும கண்டமும யின்றவர்து யின்றருள ரும்பதிவி ரும்பிவின விற், கொண்டல்குமு றுங்குடகி ழிந்துமத குந்தியகில் கொண்டுநுரை மண்டிவரு நீர், தெண்டிரைதொ றுந்தரள முங்கனக முஞ்சிதறு தென்றிருவ ரங்கநக ரே.

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ண விருத்தம்.

(முதலடி.)

நகுகதிர்வழங்கு தகடுபடுசெம்பொ
னவமணிகுயின்ற தொடியணியணிந்து
ககனவிலிடுநீல வெற்பொத்திருந்தன,

நறியபுதுமன்ற றிசைமுழுதுமண்ட
நறவுகுதிகொண்ட துளவணியலங்கன்
மதுகரமொருகோடி சுற்றப்புனைந்தன,

நளினமடமங்கை குவலயமடந்தை
சனகனதணங்கு பொதுவர்மகளென்றிவ்
வனிதையர்தனபார மொத்தக்குழைந்தன,

நதிபதிசுழன்று கதறிநுரைசிந்த
வரவகடுரிஞ்சி யலறவலமந்து
வடவரையுடறேய நட்டுக்கடைந்தன;

(இரண்டாமடி)

இகலியிருகுன்றி லிருசுடரொழுந்து
பொருவதெனவிம்ப மதிமுகமிலங்கு
மிருகுழையிருபாட லைப்பச்சிறந்தன
இணையறநிமிர்ந்து வலியொடுதிரண்டு
புகழொடுபரந்து புழுகொடுமளைந்து
கலவையினணிசேறு துற்றுக்கமழ்ந்தன,
எதிரொருவரின்றி யகிலவுலகுந்த
னடிதொழவிருந்த விரணியன்மடங்க
முரணியவரைமார்ப மெற்றிப்பிளந்தன,
எறிகடல்கலங்கி முறையிடவெகுண்ட
நிசிசரரிலங்கை யரசொடுமலங்க
வொருசிலையிருகால்வ ளைத்துச்சிவந்தன;

(மூன்ருமடி)

மிகுகளவினின்ற விளவுகனிசிந்தி
மடியவிடுகன்று குணிலெனவெறிந்து
பறவையினகல்வாய்கி ழித்துப்பகிர்ந்தன,
வெறிபடுகுருந்தை முறிபடவடர்ந்து
குடநடமகிழ்ந்து குரவைகள்பிணைந்து
பொருதொழிலெருதேழு செற்றுத்தணிந்தன,
வெடிபடமுழங்கி யெழுமுகிலுமண்ட
ரொடுநிரைதியங்க வெறிதிவலைகண்டு
தடவரைகுடையாவெ டுத்துச்சுமந்தன,
விழிவடவைபொங்க வெதிர்பொரநடந்த
களிறுளம்வெருண்டு பிளிறிடமுனிந்த
புகர்முகவிருகோடு பற்றிப்பிடுங்கின;

(நான்காமடி)

அகலிடமுழும்ப ருலகமுநடுங்கி
யபயமடியெங்க ளபயமெனவந்து
விழுதொறுமிடையூற கற்றிப்புரந்தன,

அருகுறவிளங்கு மெறிதிகிரிசங்கம்
வெயிலொருமருங்கு நிலவொருமருங்கு
மெதிரெதிர்கதிர்வீச விட்டுப்பொலிந்தன,

அருமறைதுணிந்தபொருண்முடிவையின்சொ
லமுதொழுகுகின்ற தமிழினில்விளம்பி
யருளியசடகோபர் சொற்பெற்றுயர்ந்தன,

அரவணைவிரும்பி யறிதுயிலமர்ந்த
வணிதிருவரங்கர் மணிதிகழ்முகுந்த
ரழகியமணவாளர் கொற்றப்புயங்களே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

புபநான் குடையானைப் பொன்னரங்கத் தானை
யயனுந் திருவுந்தி யானை—வியனும்
பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் கண்டீர்
நரகதிக்குக் காணும ஞன். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்த வைகுந்த நாடெய்தி வாழிலென் ஞாலத்தன்றி, யீனந்த வாத நிரயத்து வீழிலென் யானடைந்தேன், கோனந்தன் மைந்தனை நான்முகன் றந்தையைக் கோயிலச்சு, தானந் தனையெனக் காரா வமுதை யரங்கனையே. (கூ)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவின டித்தானு முரவிலொ டித்தானு
மடவிக டந்தானும் புடவியி டந்தானும்

குரவைபி ணைத்தானும் பரவைய ணைத்தானுங்
கோசலை பெற்றானும் வீசலை யுற்றானும்
முரனைய றுத்தானுங் கரனையொ றுத்தானு
முத்திய ளித்தானு மத்திவி ளித்தானும்
பரமப தத்தானுஞ் சரமவி தத்தானும்
பாயல்வ டத்தானுங் கோயிலி டத்தானே. (கo)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனக்கொத்த தாட்டா மரைக்குச் சரண் புகுந்தா, ளானே னினியுன் னருளறி யேனென தா ருயிரோ, தேனேயென் றீவினைக் கோர்மருந் தேபெ ருந் தேவர்க்கெல்லாங், கோனே யரங்கத் தரவணை மேற்பள்ளி கொண்டவனே. (கக)

மேகவிடுதூது - நேரிசைவெண்பா.

கொண்டல்காளும்மைக்குறித்தேதொழுகின்றே
னண்டர்காணுவரங்கத்தம்மானைக்—கண்டு [லிப்
மனத்துளவத்தைப்படுமென்மையலெல்லாஞ்சொல்
புனத்துளவத்தைக்கொணரீர்போய். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

போயவனி யிற்சிலபு றச்சமய நாடும்
பேயறிவை விட்டெழுபி றப்பையும றப்பீ
ராயனைய னந்தனைய னந்தசய னத்தெம்
மாயனைய ரங்கனைவ ணங்கிமரு வீரோ. (கங)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவு தந்தையுங் குருவு மெந்தையு மருள்கெ டுப் பது மருள்கொ டுப்பது, முருகு நெஞ்சமும் பெருகு தஞ்சமு முரிய ஞானமும் பெரிய வானமுந், திருவ ரங்கனு மிருவ ரங்கனுர் செங்கண் மாயனு மெங்க ளா

யனு, ரருண்மு குந்தனுர் திருவை குந்தனு ரமல
நாதனுர் கமல பாதமே. (கச)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதியா யழுகியகால் கைய ரோனும்
பழிதொழிலு மிழிகுலமும் படைத்தா ரோனும்
ஆதியா யரவணையா யென்ப ராகி
லவரன்ரே யாம்வணங்கு மடிக ளாவார்
சாதியா லொழுக்கத்தான் மிக்கோ ரோனுஞ்
சதுர்மறையால் வேள்வியாற் றக்கோ ரோனும்
போதினுன் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன்னரங்கம் போற்ருதார் புலையர் தாமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய் தோம்பொன்னி
பொன்கொழிக்கு, மலையார் திருவரங் கத்தெம்பி ரா
ணமை தன்னையொடுங், தொலையாத கானங் கடந்தவந்
நாட்டடங் தோறும்புல்லாய்ச், சிலையாய்க் கிடந்தில
மேநெஞ்ச மேகழ நீண்டுகைக்கே. (கரு)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

திண்டா வழும்புஞ் செங்நீருஞ் சீயு நரம்புஞ் செறி
தசையும், வேண்டா நாற்ற மிகுமுடலை வீணே சுமங்
து மெலிவேனே, நீண்டாய் தூண்டா விளக்கொளி
யாய் நின்ரு யொன்ரு யடியாரை, யாண்டாய் காண்
டா வனமெரித்த வரங்கா வடியேற் கிரங்காயே. (கள)

தவம் - கலிநிலைத்துறை.

காயிலை தின்றுங் கானிலு றைந்துங் கதிதேடித்
தீயிடை நின்றும் பூவலம் வந்துந் திரிவீர்கா
டாயிலு மன்பன் பூமக ணன்பன் றடநாகப்
பாயன்மு குந்தன் கோயி லரங்கம் பணிவீரே. (கஅ)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரரங் காகிய வைவனை மாற்றி விடவரவின், போரரங் காகந டித்தபொற் றாள்பற்றிப் பொன்னி நன்னீர்ச், சீரரங் காநின் றெழும்பனென் றேசிந்தை செய்யிலது, கூரரங் காணெஞ்ச மேவஞ்ச மாயக் கொடுவினைக்கே. (கசு)

நேரிசைவெண்பா.

கேசவனை யேசெவிகள் கேட்க திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி யிறைஞ்சிடுக—நேசமுடன் [பூ
கண்ணனையே காண்கவிரு கண்ணிணர்கொள்காயாம்
வண்ணனையே வாழ்த்துகவென் வாய். (உ௦)

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்

வாயினி ரங்கினை யாரமெ றிந்தனை வால்வளை சிந்தினை தண், பாயலை யுந்தினை மாலைய டைந்தனை பாரிலு றங்கிலை யாற், கோயில ரங்கனை மாகன கந்திகழ் கோகன கம்பொ லியு, மாயிழை நண்பனை நீயும்வி ரும்பினை யாகுநெ டுங்கட லே. (உக)

இதுவுமது - கலிநிலை வண்ணத்துறை.

கடல்வழி விடநிசி சரர்பொடி படவிரு கண்சீறி
வடகயி லையிலெழு விடைதழு வியதும றந்தாரோ
வடலர வமளியி லறிதுயி லமரும ரங்கேச
ரிடர்கெட வருகிலர் முருகலர் துளவுமி ரங்காரோ. ()

நேரிசைவெண்பா.

இரங்கத் தனித்தனியே யெய்துகின்ற துன்பத்
தரங்கத்தை யேதாற் றடுப்பீ—ரரங்கர்க்குக்
கஞ்சந் திருப்பாதங் கார்மேனி யென்றவர்பா
னெஞ்சந் திருப்பாத நீர். (உ௩)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளிக டாமிருக்கமது கர மெலா, நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னநிலா யா மிருக்கவுரை யாமல்யா,—ஞரிருக்கிலுமென் னெஞ்ச மல்லதொரு வஞ்சமற்றதுணை யில்லையென், ருத ரத்திநெடு தூதுவிட்டபிழை யாரிடத்துரைசெய் தாறுவேன்,—சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவ ரங்கரை வணங்கியே, திருத்துழாய்தரில் விரும்பி யேகொடு திரும்பியேவருத லின்றியே,—வாரிருக்கு முலை மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளி லே, மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன் னையு மறந்ததே. (உச)

இதுவுமது - நேரிசைவெண்பா.

மறக்குமோ காவின் மதுவருந்தி யப்பாற்
பறக்குமோ சந்நிதிமுன் பாமோ—சிறக்கத்
தருவரங்கள் கேட்குமோ தாழ்க்குமோ நெஞ்சே
திருவரங்கர் பாற்போன தேன். (உரு)

அம்மானை - மடக்குக்கலித்தாழிசை.

தேனமருஞ் சோலைத் திருவரங்க ரெப்பொருளு
மானவர்தா மாண்பெண் ணலியலர்கா ணம்மானை
யானவர்தா மாண்பெண் ணலியலரோ யாமாகிற்
சானகியைக் கொள்வரோ தாரமா யம்மானை
தாரமாய்க் கொண்டதுமோர் சாபத்தா லம்மானை. ()

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மானையெய்தவ ரின்னமென்மட மானையெய்திலர் நேமியான், மாலைதந்தவர் பைந்துழாய்மது மாலைதந் தில ரிந்திரன்,— சோனைமாரிவி லக்கிவிட்டவர் சொ ரிகண்மாரிவி லக்கிலார், சுரர்களுக்கமு தங்கொ டுத்தவர் சோதிவாயமு தங்கொடார்,—தானையைவர்

கொ டிக்களித்தவர் தானைகொண்டத ளிக்கிலார், சங்கரற்கிர வைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிர வைத்த டா, ரானைமுன்வரு மன்புளார்முலை யானைமுன்வரு மன்பிலா, ரணியரங்கர்ந டத்துநீதிய நீதியாகவி ருந்ததே.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும் வெளியினு மருளினுந் தெருளினு
   மின்பமே யடையினுந் துன்பமே மிடையினு
மொருவர்முன் புகழினு மிருவர்பின் பிகழினு
   மூனிறந் தழியினும் யான்மறந் தொழிவனோ
சுருதிநின் றோலிடுங் கரதலங் காலொடுந்
   துவளுநூன் மார்பமும் பவளவாய் மூரலுந்
திருவரங் கேசர்தஞ் சுருள்கருங் கேசமுஞ்
   செய்யநீண் முடியுமத் துய்யசே வடியுமே. (உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

சேவடியான் மூவடிமண் டென்னரங்கத் தம்மானி
மாவலிபால் வாங்கியநாண் மண்ணுலகோ-மூவுலகும்
வீசுங்கா லோவலிய வெவ்வினையே னெஞ்சமோ
பேசுங்கா லேதோ பெரிது. (உகூ)

நாரைவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங் கேசவ னல்லா தருள்செய்யும் பேரிலை வே, யொருவரங் கேசற்று மோதாரொன் காதலை யோடியெங்குங், கருவரங் கேசலிக் கத்திரி வோர்க் குக் கருணைசெய்யுந், திருவரங் கேசர்க்கு நீசொல் லல் வேண்டுஞ் செழுங்குருகே. (௩0)

இரங்கல் - தாழிசை.

குருகுறங்கு கானலே கருநிறங்கொள் பானலே
   கொடியிருண்ட ஞாழலே நெடியகண்ட னிழலே

பொருதரங்க வேலையே நிருதரங்க மாலையே
போதயின்ற கம்புளே யேதையின்றி யம்புகேன்
திருவரங்க ரிணையிலா வொருபுயங்க வணையிலே [ர்
திகழ்வலக்கைகிழதாமுகிழ்மலர்க்கண் வளர்வதோ
கருணைநம்பு வதனமு மருணவிம்ப வதரமுங்
காவிகொண்ட மேனியு மாவிகொண்டு போனவே.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போனகம் பதினாலு புவனந் திருப்பள்ளி பொறி யரவ ணைப்பாற்கடல், பூமடந் தையுநிலம டந்தையுந் தேவியர்பு ராதனம றைக்குமெட்டா,— வானகம் பேரின்ப முடன்வீற் றிருக்குமிடம் வாகனம் வயின தேயன், மலர்வந்த நான்முகன் றிருமைந்த னவன் மைந்தன் மதிசூடி வாசவன்முதற்,—றேனைகுந் தொடைமௌலி முப்பத்து முக்கோடி தேவருன தேவல் செய்வோர், திங்களும் பரிதியுஞ் சங்கமுந் திகிரி யுந் திரிவனவு நிற்பனவுமா,—மேனைமன் னுயிர்முழுதும் விளையாட நீவகுத் திட்டபல மாயையதனு, லெழிலரங் கந்துயிலு மெம்பிரா னின்பெருமை யாவரோ வாழ்த்துவாரோ. (கஉ)

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாழு மவுலித் துழாய்மணமு மகரக் குழைதோய் விழியருளு, மலர்ந்த பவளத் திருநகையு மார்பி லணிந்த மணிச்சுடருந்,—தாழு முளரித் திருநாபித் தடத்து ளடங்கு மனைத்துயிருஞ், சரண கமலத் துமைகேள்வன் சடையிற் புனலுங் காணேனு,—லாழுமுடைய கருங்கடலி னகடு கிழியச் சுழித்தோடி, யலைக்குங் குடகா விரிநாப்ப ணைவா யரவிற் றுயில முதை,—யேழுபிறப்பி லடியவனா யெழுதாப்பெரிய

பெருமானே, யெழுத வரிய பெருமானெனன் றெண்ணு தெழுதி யிருந்தேனே. (௩௩)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குங் குமத்தோ ளரங்கேசர் முன்னா ளிலங்கா புரங்கா வலன்காலி னுல்வீழ், கருங்குன்று போன்மன் முகங்குத்தி வீழக் கண்டா ரெனக்கின்று தண்டா ரளித்தால், மருங்கெங்கும் வம்போது வார்வா யடங்கும் வாடைக்கு நிலமங்கை யாடைக்கு நோகேன், நெருங்குந் தனஞ்சந் தனம்பூச லாகு நீளா திராமையன் மீளா திராதே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடு கின்றனே யைம்பொறி களுக்கிரை தேடியுங் கிடையாமல், வாடு கின்றனே வீடுசென் றென்றினி மருவுவை மடநெஞ்சே, ஆடு கின்றிலை யழுகிலை தொழுகிலை யரங்கனைக் கரங்கூப்பிப், பாடு கின்றிலை நினைகிலை பதின்மர்தம் பாடலின் படியாயே. (௩௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயினை மனையைச் சேயினைப் பிதாவை யனத்தினைத் தனத்தினை விரும்பும், பேயினை மறந்து நோயினை மூப்பைப் பிறப்பினை யிறப்பினைத் துடைப்பீ, ராயனை முளரி வாயனை யெங்க ளமலனைக் கமலனைப் பயந்த, தாயனை நெடிய மாயனை வடபாற் றரங்கனை யரங்கனைத் தொழுமே. (௩௬)

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழப்பெ ருதந்த வாரணத் தந்தமே
தொட்டி றுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து தாண்முன்பு வணங்க டந்ததே
மலர்ந்த வுந்திபு வனங்க டந்ததே

ஒழித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
யொசித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
அழித்த தும்பொரு தானவ ரங்கமே
யரித னூரினி தானவ ரங்கமே. (௬எ)

நேரிசைஆசிரியப்பா - உயிர்வருக்கமோனை.

அரங்க மாளிகைக் கருங்கடல் வண்ணனை
ஆலிமா முகிலை வாலி காலனை
இந்த ளூருறை யெந்தைபெம் மானை
ஈச னன்முகன் வாசவன் றலைவனை
உள்ளுவா ருள்ளத் துள்ளுறை சோதியை
ஊரக நின்றரு ணீரகத் தடிகளை
எவ்வுண் மாயனைத் தெய்வநா யகனை
ஏர்மலி சிகரத்து நீர்மலை யாதியை
ஐவா யரவி லறிதுயி லமலனை
ஒருகான் மொழியினு மொழிகுவை நெஞ்சே
ஓதநீர் ஞாலத் துழலும்
ஔவிய பிறப்பி லழுந்திவா டுவதே. (௬அ)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோட வனசமன்ன விருகண்வெள்ள மருவிபோன்
மருவியோட மதனன்வாளி யுருவியோட வாடையூ
டாடியோட வன்றிலோசை செவியிலோட வண்டுழா
யாசையோடு மெங்கள்பேதை யாவியோட வீதியோ
டோடியோட வங்கிவெப்பு மங்கியோட வெங்கரன்
முடுகியோட முருகனோட முக்கணீசன் மக்களைத்
தேடியோட வாணனுயி ரம்புயங்கள் குருதிநீர்
சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்க ராசரே. (௬௯)

கலிச் சந்தவிருத்தம்.

சருகருந்தியைம் பொறிவருந்தருந் தவர்களண்டர்குஞ் சரமுகன்குகன், பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந் தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர், குருகை

தஞ்சைதென் கணபுரங்குறுங் குடிகுடைந்தைவண் டுவரையிந்தளூர், திருவைகுந்தமஞ் சனசிலம்பயிந் திரபுரஞ்செழுந் திருவரங்கமே. (சഠ)

மடக்குக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கந் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக் கோயில், தருவனொன்றும் வைகுந்தந் தயங்கொளி சேர் வைகுந்தம், ஒருமருங்கி னந்துடையா ரொழிந் தொர்சன னந்துடையார், மருவமறந் திருப்பீரோ வணங்கமறந் திருப்பீரோ. (சக)

சித்து - கட்டளை கலிக்கலிப்பா.

திருப்பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம்பொன் னாக்கிய
சித்த ரோஞ்சுத்தக் காயாம லரொன
உருப்பொற் பானதி ருவரங் கேசனு
ரூர கத்துநின் றூர்சென்றி றைஞ்சினோம்
இருப்புப் பாடகங் காட்டினர் யாமவர்க்
கிரும்பை யாடக மாக்கின மீயத்தை
நருக்கி வெள்ளிய தாகவு ருக்குவோ
நமது வித்தைக்க முதேய ருமையே. (சஉ)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அரும்பித் தளையவிழ் நாண்மாலை மார்ப னரங்க னெங்கள், பெரும்பித் தளையும் பிறப்பறுத் தாண்ட பி ரான்சித்தரோம், தரும்பித் தளையுந் தராவும்பொன் னாக்கித் தருவெமப்பா, திரும்பித் தளையினு மெப்பா லமுதினுஞ் சிந்தனையே. (சங)

நேரிசைவெண்பா.

சிந்திக்கத் தித்திக்குஞ் செவ்வாய் துவர்த்துப்பாம்
புந்திக்கு ளேயின் புளிமேவு—நந்தங்
கருவரங்கங் கைத்தழலுங் காவிரியி னூடே
திருவரங்கத் தேவளருந் தேன். (சச)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனந்து சோலை யரங்கேசர் சேவடி மேல்விசயன், தானந்த நாளையிற் சாத்திய மாலையுந் தாள்விளக்கும், வானந் தருங்கங்கை நன்னீருஞ் சென்னியில் வைக்கப்பெற்ற, வானந்தந் தானல்ல வோமுக்கணுன்மன்று ளாடுவதே. (சரு)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடும் படநா கணைமே லணையு மமலன் கமலத் தவனுஞ் சிவனும், நாடுந் திருமா றுயில்கோ யிலின் வாய் நறைவார் பொழிலூ டுறைவா ளகக், காடுங் குழையைச் சாடுங் குவளைக் கண்ணுங் குதலைப் பண்ணுங் கரியின், கோடுந் தரளத் தோடும் புருவக் கோதண் டமுமே மூதண் டமுமே. (சசு)

கைக்கிளை-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அண்டமுமு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரளந்தவர் வளர்ந்த ருளுமா, சண்டபண வைந்தலை யனந்தசய னந்திகழ் தருந்திருவ ரங்கர் வரைமேற், கண்டதொரு கொம்பதி லிரண்டுமெக ரங்களொரு கஞ்சமிரு வெஞ்சிலை மணங், கொண்டதொரு கொண்டலிரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு கும்பமொரு செம்ப ணிலமே. (சஎ)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன் னரங்கத் தரங்கநீர்ச் சீதள சந்திர வாவிசூழ், கம்புளு டன்பயி லுநாகாள் காதலை யென்சொலி யாறுவேன், வெம்பனி வந்தது வந்தபின் வேனிலும் வந்தது வேனில்போய்ப், பைம்புயல் வந்தது சென்றநம் பாதகர் வந்திலர் காணுமே. (சஅ)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காணாத புதுமைபல காட்டுவன் கட்செவிக ளெட்டையு மெடுத்தாட்டுவன், கடல்பருகு வன்பெரிய கனகவரை யைச்சிறிய கடுகினி லடைத்துவைப்பன்,—வீணாக வாரமு தண்டமுற விளைவிப்ப னிரவுபகன் மாறுவேன், விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்ணையு மெடுப்பனிவை விளையாடும் வித்தையென்றால்,—நீணாக ணைப்பள்ளி யிற்றிருவ ரங்கத்து நெடிதூழி துயிலும்பிரான், நெற்றிக்க ணனவனை நான்முகனை வாசவனை நிமிருமிரு சுடரைமுதலாச்,—சேணுடர் யாவரையு மடிமைகொண் டவரவர் சிரத்திற் பொறித்துவிட்ட, திருச்சக் கரப்பொறியி லாதவொரு கடவுளைத் தேடியினி முன்விடுவனே. (சகூ)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னமேழ் புரவியா ரிரவிகாய் வெயிலினான்
முத்தரும் பியகலா முழுமதித் திருமுகத்
தன்னமே யின்னமோர் காவதம் போதுமே
லகலுமிப் பாலையைப் பாலைக் காவதம்
என்னையா ளுடையவன் றுயிலரா வமளியு
மிலகுபொற் கோயிலு மிந்துவின் பொய்கையும்
புன்னைவாய் நீழலும் புரிசையும் மதுகரம்
பூவிரித் துறையுமக் காவிரித் துறையுமே. (ரு0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதி யாமலிக் கான்யாறு நீந்திச் சுரங்கடத்தல், நிறைமதி யாளர்க் கொழுக்கமன் றுனெடு மாலரங்கத், திறைமதி யாவரு மாரா வமிர்தன்ன விந்துநுதல், குறைமதி யாள்பொருட் டாற்கங்குல் வாரலெங் கொற்றவனே. (ருக)

மறம்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன் றிருமுகத்தைக் கொணர்ந்ததூதா
குறையுடலுக் கோமறவர் கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்சேர் திருவரங்கப் பெருமாடோழ
னவதரித்த திருக்குலமென் றறியாய்போலும்
மற்றதுதான் றிருமுகமே யானுலந்த
வாய்செவிகண் மூக்கெங்கே மன்னர்மன்னன்
பெற்றவிள வரசானு லாலின் கொம்பைப்
பிறந்தகுலத் துக்கேற்கப் பேசுவாயே. (ருஉ)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்த தூதசெல்ல ரித்தவோலை செல்லுமோ
பெருவரங்க ளருளரங்கர் பின்னைகேள்வர் தாளிலே
பாசம்வைத்த மறவர்பெண்ணை நேசம்வைத்து முன்னமே
பட்டமன்னர் பட்டதெங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா
வாசலுக்கி டும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா
மகுடகோடி நிரையளக்க வைத்தகாலு நாழியும்
வீசுசாம ரங்குடிற் றெடுத்தகற்றை சுற்றிலும்
வேலியிட்ட தவர்களிட்ட வில்லும்வாளும் வேலுமே.

மடக்கு - நேரிசைவெண்பா.

வேலையுல கிற்பிறக்கும் வேலையொழிந் தோமில்லை
மாலையரங் கேசனைநா மாலையினுங்—காலையினும்
உன்னிநைந்தோ மில்லை யுடலெடுத்த வன்றுமுதல்
என்னினைந்தோ நெஞ்சே யிருந்து. (ருச)

இதுவுமது - கலித்துறை.

இரும்புவனம் விரும்புவன மணியரங்கர் பணியர
ங்க ரிமயநண்ப, வருங்கொடியின் மருங்கொடியின்
மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்கு மனங்கன்சாபக்,
கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தநகை யொத்த

நகை காந்தள்பூந்தேன், மருங்குழலுங் கருங்குழலு
முருகுவளை யிருகுவளை மழைக்கண்டாமே. (ருரு)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

[இதனுள் கேசாதிபாதவரை ௩௨-அவயவங்களும்
அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.]

மழைபிறை சிலைவேல் வள்ளைபெள் ளிலவின்
மலர்முல்லை மதிவளை கழையாழ்
வாரிசங் களிறு தத்தைவாய் கலச
மணிவட பத்திர மெறும்பூர்
அழகுநீர்த் தரங்கந் துடிசுழி யரவ
மரம்பைபொன் டிளவரா லாமை
யணிதரா சிணைகந் துகந்துகிர் தரள
மம்புய மரங்கநா டனையார்
குழனுதல் புருவம் விலோசனங் காது
நாசிவாய் நகைமுகங் கண்டங்
குலவுதோண் முன்கை யங்கைமெல் விரல்கள்
கூருகிர் கொங்கைகண் வயிறு
விழைதரு முரோமம் வளையிடை யுந்தி
விரும்புமல் குற்றொடை முழந்தாண்
மிளிர்கணைக் கால்கள் புறவடி பரடு
மென்குதி விரனகந் தாளே. (ருசு)

கைக்கிளை - மருட்பா.

தாளிரண்டும் பாரொன்றுந் தார்வாடும் வேர்வாடும்
வாளிரண்டுங் காதிரண்டில் வந்திமைக்கும் - கோளிரண்டும்
ஐவகைப் பூத மமைத்தரு ளரங்கர்
மைவளர் சோலை மலையில்
தெய்வ மல்லளித் திருவுரு வினளே. (ருஎ)

ஊசல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துஞ் செத்து
மூசலா டுவதடியே னொழியும் வண்ணம்
கருமாயத் தென்னெஞ்சைப் பலகை யாக்கிக்
கருணையெனும் பாசத்தைக் கயிறுப் பூட்டி
மருமாலைத் துளவசைய வாடி ரூசல்
மணிமகரக் குழையசைய வாடி ரூசல்
திருமாது புவிமாதோ டாடி ரூசல்
திருவரங்க ராசரே யாடி ரூசல். (ருஅ)

கலிநிலைத்துறை.

ஊசல்வ டம்போ லூர்சக டம்போ லொழியாமே
நாசவு டம்போ டாவிசு மூன்றே நலிவேனே
வாசவ னும்போ தாசன னுங்கூர் மழுவோனும்
நேசமு டன்சூழ் கோயில ரங்க நெடியோனே. (ருகூ)

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத் தழைக்கு மதயானை முன்புநின் றேனரங்
கம், பேசத் தழைக்குமென் னன்பனை யாய்பெருங்
கற்பகத்தின், வாசத் தழைக்கு நறுந்தழை காணிது
மந்தத்தென்றல், வீசத் தழைக்குந் தழைபோற் கெ
டாது விலையில்லையே. (சுo)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையான திலையென்று நீதந்த முத்தம்
வேய்தந்த முத்தாகில் வெற்பாவி யப்பால்
இலையார்பு னற்பள்ளி நாராய ணன்பா
லெந்தா யரங்காவி ரங்காயெ னப்போய்த்
தலையாலி ரக்கும்ப ணிப்பாய் சுமக்குந்
தன்றுதை யவர்தாம ணைத்தாள்வி ளக்கும்
அலையாறு சூடும்பு ராணங்கள் பாடு
மாடும்பொ டிப்பூசி யானந்த மாயே. (சுக)

தவம் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்தமாயரங் கற்கேயுயிர்க ளடிமையென்னும்
ஞானந்தனலேம் பொறிவாசல்சாத்திநற் றுளைப்பற்றி
ஈனந்தரும்பற்று மற்றென்றும்யானென தென்னுமபி
மானந்தவிர்ந்திருப் பார்க்கிதுபோலில்லை மாதவமே.

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாத வங்களென் றேத வங்களின் மருவு சீவனை
ன் ஞெருவ நீபெரும்,பூத மல்லையிங் கிரிய மல்லையை
ம் புலனு மல்லைநற் புந்தி யல்லைகாண், சீத ரன்பரந்
தாமன் வாமனன் றிருவ ரங்கனுக் கடிமை நீயுனக்,
கேது மில்லையென் றறிய றிந்தபின் னிதின் மாதவ
மில்லை யெங்குமே. (௬௩)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்த ளய்கைநல் லீரொன்செய் கேனிரண் டே
ந்திழையார், தங்காந்த னென்றறிந் தாலுநில் லாதுத
ைாக்குநெய்க்கும், அங்காந்த செம்பவ ளத்தெம்பி
ரானரங் கன்புயங்கள், செங்காந்த மால்வரை யோவி
ரும் போவென்றன் சிந்தனையே. (௬௪)

களி - தாழிசை.

சிந்தையிற்குடி கொண்டிருந்து திருக்கறுத்தடி
மைக்கொளுந், திருவரங்கர் பொருப்புயர்ந்த திருப்
புயம்புகழ் களியரோம்,—புந்திமிக்கது வந்துபுக்கது
போதமாதர்க ளெழுவர்தம், பூசையேமக பூசை
யென்றது புதுமையன்றிது புத்தர்காள்,—அந்தரத்
திமை யோரருந்து மருந்தும்வெள்ளைய தன்றியே,
அரியசாதிகொ ளாதமானிட ரகவிடத்தினி லில்லை

யே,—மந்திரத்தினி லாததேவதைவானகத்தினி லில்லையே, வடிவி லாதவையண்டகோளம் வளர்ந்தவைப்பதி யில்லையே. (சுரு)

குறளடிவஞ்சிப்பா

இவை பத்தொன்பது வஞ்சி அடிகள்.

இல்லறமெனத் துறவறமெனச்
சொல்லறம்பிற துணையன்றெனப்
பவக்கடலுட் டுவக்கறுப்பான்
காவிரியிடைப் பூவிரிபொழிற்
சிலமந்திகள் சினைதாவப்
பலதெங்கின் பழக்குலையுதிர
அடர்கமுகின் மிடறொடிதரத்
தேமாங்கனி சிதறுபுவிழ
முடப்பலவின் குடக்கனியுக
வரம்பைக்கனி வரம்பிற்புக
வயன்மருங்கின் மலர்ப்பொய்கையுட்
டுயில்வலம்புரி துன்னெனவுறத்
தாஅட்டாமரைத் தவிசுறைதரு
சூஉட்டோதிமம் பேஎட்டெனெழ
மயிற்சேவன் மனங்களிப்பக்
குயிற்பேடைக் குலமொளிப்ப
மழைமுகிலென முழவதிர்தரு
திருவரங்கப் பெருநகருள்
அரவணைமிசை யறிதுயிலமர்ந் தருள்புரி.

இது - ஈரடிநேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

திருநாரணனைச் சேர்ந்தனஞ்
சரணாரவிந்தந் தஞ்சமென்றிரங்தே. (சுசு)

மடக்கு- எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இரவியை யிரவின் மதியினை மதியு ளிறையினை யிறையுமெண் ணரிய, கரவனைக் கரவின் முனிவனை முனிவர் கருத்தனைக் கருத்தனைத் துடைத்தாள், பர மனைப் பரம பதத்தனைப் பதத்துட் பாரனைப் பார னத்தூதும், அரவனை யரவி னரங்கனை யரங்கத் தடி களை யடிகள்சே வியுமே. (சுஎ)

இருபனிக்காலம் - கலித்துறை.

சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங்கோ னரங்கன் றிருக் கோயில்சூழ், காவிற் கலந்தாசை தந்தேகி னார்நெ ஞ்சு கன்னெஞ்சமோ, வாவிப் புறத்தன்ன மேயின்ன மேதோ வரக்கண்டிலேன், பாவிக்க நேகந் தனிக் கால மிந்தப் பனிக்காலமே. (சுஅ)

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கால முணர்ந்த குறத்திநான் கருதினை யொன்றது சொல்லுவேன், பாலக னுச்சியி லெண்ணெய்வார் ப ழகிய தோர்கலை கொண்டுவா, கோல மலர்க்கையின் மங்கைநின் கொங்கைமு கக்குறி நன்றுகாண், ஞால முவந்திட நாளையே நண்ணுவை நம்பெரு மாளையே.

மேகவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருமாலை யார்க்குரைப் பேனுமக் கேவிண்டு பேசினல்லால், கருமாலை யாயெழுங் கார்க்குலங் கா டொண்டர் காற்பொடிதன், திருமாலை கொண்ட திருமா லரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய், மருமாலை வாங் கிவம் மின்னந்தி மாலை வருமுன்னமே. (எ0)

நேரிசைவெண்பா.

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவில்லை
இன்னம் பிறப்பிக்க வெண்ணுதே—தென்னரங்கம்
மேவிக் கிடந்தானே வீற்றிருக்கு நின்பதத்தென்
ஆவிக் கிடந்தா னருள். (எக)

இரங்கல் - மடக்கு

பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன் னுகத் தடங்காவே
யவாவென் னுகத் தடங்காவே
வம்போ ருகக்கண் பொருந்தேனே
யமுநீ ருகக்கண் பொருந்தேனே
பரம்புங் கடலூர் நாவாயே
பாவிக் கடலூர் நாவாயே
பார்மீ துயர மறியலையே
படுமென் றுயா மறியலையே
கருங்கட் கயலே மாசுறவே
களைவேற் கயலே மாசுறவே
கண்டற் போதுகு வாலுகமே
கங்குற் போதுகு வாலுகமே
குரும்பை தழைக்குங் கரும்பனையே
குயில்வந் தழைக்குங் கரும்பனையே
குருகீர் நந்த மரங்களையே
கொணரீர் நந்த மரங்களையே. (எஉ)

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதனுள் பத்துத்தாமரைகளும் ஒன்பது
அதிசயங்களுங் காண்க.

களைபொரு தொழுகுங் காவிரி யாறே
ஆற்றிடைக் கிடப்பதோ ரைந்தலை யரவே

அரவஞ்சு மப்பதோ ரஞ்சன மலையே
அம்மலை பூத்ததோ ரரவிந்த வனமே
அரவிந்த மலர்தொறு மதிசய முளவே
கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலம்
உடன்முழு தளந்த தொருதா மரையே
வகிரிளம் பிறையான் வார்சடை தேங்கப்
பகீரதி கான்றதோர் பங்கே ருகமே
யாவையும் யாரையும் படைக்க நான்முகக்
கோவை யீன்றதோர் கோக னகமே
திருமகட் கினிய திருமனை யாகிப்
பருமணி யிமைப்பதோர் பதும மலரோ
சடைத்தலை தாழ்த்துச் சங்கர னிரப்ப
முடைத்தலை தவிர்த்ததோர் முளரிமா மலரோ
ஆங்குமண் டோதரி யணிந்தமங் கலநாண்
வாங்கவில் வாங்கிய வனசமு மொன்றே
விரிந்தபுக ழிலங்கை வேந்தற்குத் தென்றிசை
புரிந்தருண் மலர்ந்ததோர் புண்ட ரீகமே
மண்டிணி ஞாலமும் வானமு முட்பட
அண்டமுண் டுமிழ்ந்ததோ ரம்போ ருகமே
கடைசிவந்த கன்று கருமணி விளங்கி
யிடைசில வரிபரந் தினியவாய் நெடியவாய்
இன்பந் தழீஇய விருபெருங் கமலம்
துன்பந் தழீஇய தொண்ட னேனையும்
உவப்புட னொருகா னோக்கிப்
பவக்கடல் கடக்கும் பரிசுபண் ணினவே. (எ௬)

காா்காலம் - வண்டு - கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேயூது செவ்வா யரங்கேசர் பை
ம்பொன்னிநாட், டெண்கொண்ட பேராசை தந்தார்
மறந்தார்கொ லிசைவண்டுகாள், விண்கொண்ட மலை

மீது விண்மாரி பொழிகின்ற விசைபோலவென், கண்
கொண்ட முலைமீது கண்மாரி பொழிகின்ற கார்கா
லமே. (எச)

கைக்கிளை - கட்டளைக்கலித்துறை.

காரக மோநம் வடதிரு வேங்கடக் கார்வரையோ
நீரக மோநெடு வானக மோதுயி லிடுபணிப் [னும்
பேரக மோதென் றிருவரங் கப்பெருங் கோயிலென்
னூரக மோவிடந் தண்காவி னின்ற வொருவருக்கே.

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம் பேசுவன்-திருவரங் கேசர் தாள்
மருவுமின் னுசமாங்-கருமவன் பாசமே. (எசு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமா மடியர்பா ளேசமா மடிகளும்
பைம்பொனு ராடையுஞ் செம்பொன்மாமேனியும்
ஆசையா மலருளாள் வாசமார் பகலமு
மஞ்சலென் றருள்செயுங் கஞ்சமுங் கருணையின்
தேசுலா வதனமும் மாசிலா முறுவலுஞ்
சீரிதா யெழுதுகத் தூரிநா மமுமெனக்
கீசனுர் திருவரங் கேசனுர் திகிரியு
மிலகுவெண் சங்குமே யுலகமெங் கெங்குமே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

எங்கணு நிறைந்துறையு மெம்பிரான்
கொங்கணுகி வண்டுமுரல் கோயில்சூழ்
உங்கள்வளை யெங்கள்வளை யொன்றியே
மங்கையுன் கொங்கைகளை மாறுமே. (எஅ)

இரங்கல் - கலிநிலைத்துறை.

மானுர் கேசன் மேலார் மாலார் வருங்கோயில்
தேனுர் காவிற் [illegible]னேபோல்

நானு போகத் தின்பங் கண்டார் நான்வாடப்
போனார் வாரா தேதோ வோதாய் போதாவே. (எசஅ)

மதங்கு - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போத வெனக்கெளி தானார் போத வனுக்கரி தானார்
நாதர ரங்கர்தி ருத்தா ளுடிய ரங்கின டக்கின்
ஓதும தங்கிந டித்தா லுள்ள மதங்கிய ரக்காம்
வேதம றைந்திட வல்லீர் விரையம றைந்துவி டீரோ.

பாண் - தாழிசை.

விடாதுபூ மடந்தைமார் விரும்பவாயர் மாதர்தோள்
வியந்துமுன் னயந்தவர்க்கு விற்குமெங்கை கொங்கைதான்
அடாததன்று பாணவின்ன மங்ஙனன்றி யிங்ஙன
மரங்கரன்பு கூரவின்ப மாகவல்ல வல்லவே
எடாதிருக்கின் வாய்திறக்கு மெங்களைய னுச்சிதோ
யெண்ணெய்பட்ட மெய்யிலிட்ட முத்துமுத்த ரீயமும்
படாமுகந் திறந்தசைந்து மழலைவாயின் மணமருப்
பசுநரம்பு புடைபரந்து பால்சுரந்த முலையுமே. ()

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

முலைகொண்ட பான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம்
மொய்குழலோ, அலைகொண்ட தின்னமென் கைய
ணை யேயலை யாழிவற்றச், சிலைகொண்ட செங்கை யர
ங்கேசர் தாள்கொண்ட தேசமெல்லாம், விலைகொண்
ட வாள்விழி யாள்சென்ற வாறெங்ஙன் வெஞ்சுரமே.

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சமங் கருதுங் கஞ்சனு மெருதும்
வேழமும் பரியும் வீழமுன் பொருதார்
தஞ்சமென் றவருக் கஞ்சலென் றருளுந்
தாயிலன் புடையார் கோயிலின் புடையார்

மஞ்சுவன் டினமுந் துஞ்சுதன் டலைவாய்
 வல்லியொன் றதிலே யெல்லியுந் திகழுங்
கஞ்சமுண் டதிலே நஞ்சமுண் டதிலே
 கள்ளமுண் டதுவென் னுள்ளமுண் டதுவே. ()

முதுவேனிற்காலம்
எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உண்டுமிழ் வாசமுடன் றண்டலை மாருதம்வந்
 துலவிய சாளரமுங் குலவிய வாணிலவும்
விண்டலர் பூவணையும் மென்பனி நீர்புழுகும்
 மேனியி லும்முதிரா வேனிலு மாகியவால்
அண்டர்தொ ழும்பெருமா ளம்புய மின்பெருமா
 ளருமறை யின்பெருமா ளழகிய நம்பெருமாள்
புண்டரி கக்கமழுந் தண்டுறை யோதிமமே
 புன்னைகள் சிந்தலரே யின்னமும் வந்திலரே. ()

கூதிர்காலம் - வேற்றொலிவெண்டுறை.

இன்னிசை வேயினர் மன்னிய கோயிலை யெய்தார் போல், பொன்னினை வாலவர் போனவி டத்தினிற் போகாதோ, மின்னிய முகிற்றுளி யென்றென் மே லெலாம், வன்னியின் பொறிகளை வழங்கும் வாடை யே. (அரு)

கார்காலம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாடை யாயிரு பனியுமாய் வேனிலாய் வந்தது காரென்றெ, பேடை மாமயிற் சாயலா யன்பர்மேற் பிழைகரு திடல்செம்பொன், ஆடை நாயகன் றிரு மக ணாயக னரங்கநா யகனேறும், ஓடை மாவிது மதமிது பிளிறிய வொலியிது மழையன்றே .(அசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மழைபோன் மரகதம் போலெம்பி ரான்வளர் கோயிலன்னீர், பிழைபோ மிவர்க்கிதை யாருரைப் பாரிவர் பின்வந்தெய்த, தழைபோ யுழைத்த வருத்தம் பொருமைகொல் சங்கரன்பால், உழைபோ யொதுங்க முயல்போய் மதிபுக் கொளித்ததுவே. (அஎ)

கார்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒளிக்குமிரு சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வாயுருமுழக்கத் திந்திரவி லோடை நெற்றித், துளிக்குமழை மதக்கொண்மூக் களிற்றை மின்னற் றோட்டிமா ருதப்பாகர் துரக்குங் காலம், அளிக்குலமுங் களிக்குமயிற் குலமும் பாடி யாடுபொழிற் றிருவரங்க ரணையாக் காலம், விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொறுக்குங் காலம் வினையேற்கு விழிகடியின் மேவாக் காலம். (அஅ)

இளவேனிற்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு காலிருகால் விற்குனித்தெய், ஏவலர்வாழ் திருவரங்கத் தெமையிருத்திப் போனவர்நாட் டில்லைபோலு, கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கானிாைகள் செவியேற்குங் குறும்புன்மாலைப், பூவலரின் மணம்பரப்பி யிளவேனில் வரவந்த பொதியத்தென்றல். (அகூ)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக் குங்குமச் சேற்றைப் பொருள்சிறியாள்பெரிய, துன்றலைக் குந்துடிக்கும்மென்செய் வாடிய ராலழைத்த, வன்றலைக் குஞ்சரங் காத்தா யிலங்கை மலங்கவளைத், தன்றலைக் குஞ்சரத் தாயரங் காவண்ட ராதிபனே. (கூ0)

கட்டளைக் கலிப்பா.

அண்டர் போற்றுந் திருவரங் கேசனா
ரணிய ரங்கத் திருமுற்ற மெய்தினால்
பண்டு போன வளையாழி வாங்குவேன்
பாலி யாது பராமுகம் பண்ணினால்
தண்டும் வாளுஞ் சிலையு மிருக்கவே
சங்கு மாழியுந் தாருமென் பேனவை
தொண்ட ருக்கொற்றி வைத்தோமென் றோதினாற்
றுளவ மாலையைத் தொட்டுப் பறிப்பனே.(௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

தொட்டுண்ட தயிர்வெண்ணெய்க் கன்றாய்ச்சி யு
ரலோடு சூழ்ந்துகட்டக், கட்டுண்டு கழலவிர கறியா
ம லிருந்தழுத கள்வன்யாரோ, கட்டுண்டா னரங்கனெ
னக் கட்டொப்பா ரானாலுங் கங்கைசூடி, மட்டுண்ட
கொன்றையான் மலர்மேலா னறிவரிய வடிவனன்றே.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல மாயைகடந்
தப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந், தடியார்கள் குழா
ங்கூடி யுனதடிக்கீ ழடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்
தான், கொடியாடு மணிமாட வயோத்திமூதூர் குடி
துறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட, நெடியோ
னே யடியேனான் முயற்சியின்றி நின்னருளே பார்த்
திருப்ப னீசனேனே. (௩௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீசச் சமணர்க்குஞ் சூனிய வாதற்கு நீதியற்ற,
பூசற் பௌத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும் யார்க்கும் புக

லுகின்றேன், நாசப் படாவுயி றெல்லா முதற்றந்த நாதன்கண்டீர், ஆசற்ற சீரரங் கத்தாதி மூலத் தரும் பொருளே. (௬௪)

நேரிசைவெண்பா.

அரும்புண்ட ரீகத் தடியிணைக்கென் னெஞ்சம்
இரும்புண்ட நீராவ தென்றோ—விரும்பி
அறந்திருந்துங் கோயி லரங்கா வுனைநான்
மறந்திருந்து மேற்பிறவா மல். (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

பிறவியெனுங் கடலழுந்திப் பிணிபசியோ டிந்திரியச், சுறவநுங்கக் கொடுவினையின் சுழலகப்பட் டுழல்வேனோ, அறமுடையா யென்னப்பா வரங்காவென் னுருயிருக், குறவுடையா யடியேனை யுயக்கொள்வ தொருநாளே. (௬௬)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருபொரு ளல்லே னிருவினை யுடையே
னுனதுதொண் டெனுந்துறை குளித்துன்
பெருகுதண் ணளியின் பாசந்தொட் டிழிந்து
பெரியதோர் முத்தியான் பெற்றேன்
திருவுமா மணியுஞ் சங்கமு மேந்திச்
செய்யதா மரைபல பூத்துக்
கருநிற முடைத்தாய் நதிபொரு தரங்கங்
கலந்ததோர் கருணைவா ரிதியே.

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரியரங்கம்வருதிருப்பாவைக்குமண்மகட்கும்
சீரியரங்கண்வளர்திருக்கோலமுந்தென்றிருக்கா

வேரியரங்கவிமானமுங்கோயிலுமேவித்தொழார்
பூரியரங்கவர்கண்ணிரண்டாவனபுண்ணிரண்டே. ()

நேரிசைவெண்பா.

புண்ணு ருடற்பிறவி போதுமெனக் கும்முனக்கும்
எண்ணு திருந்த தினிப்போதும்—கண்ணு
குழற்காளாய் தென்னரங்கக் கோயிலாய் நின்பொற்
கழற்காளாய் நின்றேனைக் கா. (௯௯)

கலிநிலைத்துறை.

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற் க
ண்வளருங் கருணைவள்ளல், பூவிரியுந் துழாயரங்கர்
பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்திவாழ்வார்,
யாவரினு மிழிகுலத்தோ ரானலு மவர்கண்டீ ரிமை
யாநாட்டத், தேவரினு முனிவரினுஞ் சிவனயனெ
ன் திருவரினுஞ் சீரியோரே. (௧00)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

மழைமுகி லெனவேப ணுமு கந்திகழ்
வரியர வணையேறி வாழ ரங்கர்தம்
எழில்பெறு மிருதாளி லேக லம்பக
மெனுமொரு தமிழ்மாலை தான ணிந்தனன்
குழலிசை யளிமேவு கூரம் வந்தருள்
குருபர னிருபாத போத டைந்தவன்
அழகிய மணவாள தாச னென்பவ
னடியவ ரடிசூடி வாழு மன்பனே. (௧0௧)

திருவரங்கக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.
